

Constitució Europea

written by Sebastià Sardiné | 2 d'abril de 2026

Vaig participar en les propostes per a una Constitució per a la Unió Europea, unió d'estats, amb interessos d'estat, que havia de ser la Unió dels pobles i les persones. El que a Lisboa es va tractar i aprovar, s'havia de referendar per unanimitat dels estats. França i els Països Baixos, varen vetar-ho. Ara s'oposen a l'avenç l'Hongria d'Orban i Eslovàquia. Cal superar d'unanimitat per reconduir-la a acords majoritaris, i un avençar en l'estructura organitzativa i executiva, i, en temps d'IA, incloure millors mesures socials, econòmiques, de seguretat i defensa geoestratègica i espacial. No seré jo qui animi a tornar a la UE, a la Gran Bretanya, que va arrossegar en el seu aïllament, a Escòcia, Gal·les, i Irlanda del Nord, deixant sense sentit, l'anglès com a llengua de la UE, amb perdó de Malta, que perdé la seva, com nosaltres la nostra, pel traïdor Tractat d'Utrecht de 1713, on als catalans violentament perdérem nació, estat, i institucions mil·lenàries.

Estem en ple S-XXI. L'estat espanyol, mani qui mani, no té gens d'interès a obrir el debat per a reformar la CE de 1978, creada pels avis, patida pels fills, condicionant als nets amb futur incert. Cap partit ens convida a reformar-la. Davant les actuals guerres, tothom està d'acord a repensar i reestructurar la UE per a reorganitzar-nos com a confederació de nacions i pobles, amb grans interessos comuns que han de prevaldre sobre els interessos d'estat, ocults i amagats al poble, espiat per Pegasus, finançant per fons reservats, amb infiltrats i algorismes infectats. La reforma del Tractat de Lisboa, s'imposa, superada com està la CE-78, tocada de mort per la STC de 2010 contra l'Estatut de Catalunya del 2006 que ens va deixar orfe de tot emparament.

Aposto decididament per la reforma del Tractat de Lisboa. Diu un principi europeu que: "És administració competent aquella

que és més efectiva. Sol ser més efectiva la més propera", la nació i el municipi, fent-ho, no amb estructures noves a discutir per massa estats, sinó aprofitant les ja existents, dotant-les de més i millors continguts, competències i pressupost. Tenim:

1. El grup parlamentari de la UE: **Nacions sense estat** amb territori, llengua i cultura vehiculars a les escoles, amb institucions pròpies a potenciar. A la UE, s'hi ha de poder accedir amb parlamentaris propis, no aforats en cap estructura, escollits per Democràcia directa i participativa, dotant al poble, amb dret a eleccions de revocació de càrrecs, de tots els càrrecs administratius i polítics. Per a fer-ho, s'haurà de reformar la Llei Electoral al Parlament Europeu, i dotar a cada nació de circumscripció pròpia, amb europarlamentaris que s'hauran de dedicar més a la UE, que a llur grup ideològic, per tal que puguin desplegar el potencial de les nacions sense estat, amb Euroregions que poden abastar una o més nacions. Nacions, pobles i gent sobirana, no Estats.
2. **Euroregions**. En el nostre cas, tenim l'Euroregió Pirineu/Occitano-Mediterrània, ampliable o no. ¿Quines funcions té? Ara no estan ni prou empoderades, ni tenen competències exclusives concretes, ni prou dotades econòmicament per a desenvolupar-se. Cal dotar-les d'objectius i estructures concretes, específiques, potser i tot especialitzar-les, per tal que, totes les Euroregions plegades, omplint de contingut el puzle de la Nova UE, autosuficient en tot, aplicant normes d'eficiència i eficàcia solidàries, afavorint la conservació nacional del patrimoni, deslliurant-lo de transaccions especulatives, emprant l'administració competent, el templeig i el retracte. S'ha d'afavorir el fet d'igualar-nos tots dins la UE, en riquesa, sous i prestacions, no castigant l'estalvi ni en donacions, ni successions, ni en patrimoni personal a diferir. Quant

al principi de solidaritat, aquest no podrà superar el 3% del PIB euro-regional, complint la solidaritat amb els tres principis: ser voluntària, no ser expropiadora, i temporal (durant un temps per espavilar-se, per no afavorir la cultura de la subvenció, "in aeternum").

3. **La Unió per a la Mediterrània**, on Barcelona hi té molt a dir. Dins la Mediterrània, hi conviuen moltes i diferents cultures. Dotem-la de contingut efectiu, amb competències, objectius i pressupost per coordinar-se en reciprocitat amb totes les nacions de la riba Mediterrània, per a complir i fer complir la missió que li sigui efectivament assignada. Catalunya fou el bressol de la Treva i Pau (Sínode de Toluges de 1027). Els euro-catalans som pactistes. Teníem el Consolat de Mar des d'on afavorirem el comerç global. D'acord amb el Dret, regulàrem i impartírem equitat i justícia. Ara, la Nació Catalana oferirà al món global, de bell-nou l' "**Institut Internacional de Treva i Pau de Catalunya**" que sorprendrà la comunitat internacional.

4. Pel que fa a Catalunya, com a nació sense estat, dues qüestions:

4.1 A les nacions sense estat, se'ls ha de reconèixer el Dret de convertir-se en nació o estat independent, podent-ho fer per Referèndum en el qual hi participin els seus habitants censats i residents, amb dret a vot dins aquesta estructura, amb llibertat d'adherir-se a altra preexistent.

4.2. Si cada nació europea tria ser Euroregió, se li pot exigir (a ella i a tots) el que aportí a la UE quelcom d'especificitat a millor desenvolupar. En el nostre cas -veure el punt 3- d'acord amb la nostra tradició pactista, proposo crear, desenvolupar i dotar-la de pressupost europeu, L'Institut que, els membres de Constituïm vàrem regular, en els articles 60 i 61 en l'Avantprojecte de Constitució catalana lliurada el 2015 al Parlament de Catalunya -República avortada des de fora i des de dins, post-Referèndum del 01.10.2017-. Avortada o no, el text

treballat transversalment, pot ser l'eina de debat necessària per avançar democràticament en les estructures de què preveiem dotar-nos, aprofitables o no, per tots els pobles-nacions que coexisteixen dins d'Europa i el món.

Totes les nacions-estats, hem de cedir part de la sobirania pròpia, en favor en aquest cas de la nova UE "confederada?" i les seves institucions a desenvolupar en la forma dita. Ha de preveure la nova UE, ser competent en fiscalitat comuna, basada principalment, en la recaptació d'impostos per les Euroregions, segons el nou principi fiscal de "que paguin les màquines i el capital a partir de determinat import ..." Millor així, que pagar per les rendes del treball. Per a finançar què?

- Estructures supranacionals (comunicacions, transports, subministraments, desenvolupament); (I+D+I-IA), geoestratègia i ciberespai.
- Dotar a la UE de més competències en millors valors, estratègies i estructures. Caldrà regular les migracions i la seva integració social i lingüística dins les nacions de destí. Es regularà la repercussió dels costos socials als migrants de tercers països, amb càrrec als estats d'origen, no a càrrec de qui rebi el servei. (ara, molts estats, per una raó o altra, expulsen o incentiven la migració, enviant-la arreu on, de franc, reben, bé o malament, reglamentat o no, tota mena de serveis que tenen un cost, a facturar-repercutir als estats d'origen -cal estudiar país a país, la situació, és clar).
- Moneda, seguretat, defensa, indústria i política exterior comuna, sent oficial, vehicular i exigible, qualsevol llengua de les pròpies de cada nació de la UE. Els acords en la Nova UE, es prendran per majoria qualificada de 2/3 en parlamentari, nacions, i en població o qualsevol altre sistema majoritari que

trenqui l'actual unanimitat. Un parlamentari per nació, i un cada 1.000.000 habitants. (o el que es fixi). I la Catalunya-nació, a més, aportarà.

- **Creació de l'Institut Internacional de Treva i Pau. "I.I.T.P."**, amb seu a Catalunya. Com a Institució que "recerqui, formi, desenvolupi i apliqui mètodes no violents d'intervenció i resolució de conflictes armats, o situacions de violència i estralls, basant en el coneixement científic i pràctic que creï... dotant l'IITP d'infraestructures humanes, materials i logístiques per tal de detectar les fonts de conflicte, per a evitar-les, cercant solucions de treva i pau, participant en missions d'ajut humanitari, i en migracions produïdes per conflictes o estralls per catàstrofes bèl·liques o naturals, d'acord amb talló que legalment s'estableixi en normativa comunitària" (punt 5.2 anterior).

És evident que, el que aquí indico són això, propostes que traslladaré a qui calgui, i a tots aquells dirigents que les vulguin escoltar. Estem en situació de Preguerra global provocada per egòlatres. No podem només queixar-nos en debats estèrils. Hem d'oferir propostes de solució, més enllà del "no a la guerra" que no evita la pujada especulativa dels costos de la vida o IPC de la cistella de la compra. Guerres que perjudiquen sempre el sector primari i als titulars de la sobirania, que no són els polítics, que el que pretenen, és fer més rics als rics, a costa de la classe mitjana que en pateix les conseqüències, empobrint-nos. Cal reaccionar aportant i exigint millores en el preu real dels costos d'intermediació. Cal protegir i afavorir al nostre sector primari, en detriment de l'especulador. No és l'IVA el que apuja els costos. És el preu sobre el qual s'aplica.

Que Déu o els déus ens il·lumini.